

Ontwikkelingen kraamhokken in Raalte gaan door

Herman Vermeer en Henk Altena

In Raalte wordt onderzocht in hoeverre in de gangbare varkenshouderij stro verstrekt kan worden. Tot nu toe lijkt stro verstrekken in de huidige kraamhokken van ruim 4 m², waarvan het merendeel van de vloer roostervloer is, niet zinvol. Als de zeug in de kraambox staat is het stro snel buiten bereik en kan ze er zeker rond het werpen niets mee beginnen. Bovendien levert de combinatie van stro en (volledig) roostervloer tal van problemen op.

Mestafvoer

Het voornaamste probleem betreft de mestafvoer, zowel boven als onder de roosters. Stro verstrekken aan kraamzeugen vergt dus een ander hoktype. Het vraagt om een aangepast model, wellicht een vorm zoals bij scharrelvarkens en in biologische houderij gebruikt wordt.

Het onderzoek richt zich ook op stroverstreking aan biggen in de zoogperiode. In een afdeling met tien kraamhokken met halfroostervloer en een schuine opstelling van de kraambox, is het biggenest met stro op verschillende manieren uitgevoerd. Zo zijn er strokeringen van 9, 6, en 3 cm hoog - of helemaal geen strokering. Dit om het verdwijnen van stro en bereikbaarheid van het biggenest te testen. Ook zijn er twee voorliggende, verdiepte biggenesten met stro; één biggenest is vergroot. Drie biggenesten zijn voorzien van een onderkomen.

De komende waarnemingen aan lig- en mestgedrag zullen meer inzicht geven in bruikbare kraamhokuitvoeringen met stro. Die uitvoeringen zullen vervolgens in een systeemvergelijking worden toegepast.

Biologische kraamhokken

De ontwikkeling van het biologisch kraamhok gaat door. Voorwaarde vanuit de biologische houderij is dat de zeugen in dit type kraamhok niet ingesloten mogen worden en de beschikking hebben over een buitenuitloop.

Sinds kort hebben de kraamhokken een aparte verblijfsruimte en een mestruimte. Per kraamhok van 10 m² binnen-

ruimte is een opening in de zijgevel gemaakt, voorzien van windbreekgaas. De stalen roostervloer bij de zijgevel is nu afgescheiden van de dichte vloer door een kunststof wand en een doorgang met flappen. Zo is er een verblijfsruimte ontstaan van ca. 7,5 m² en een mestruimte van ca. 2,5 m² met frisse buitenlucht. In de mestruimte wordt ook water verstrekt. Op deze manier wordt bekeken of het ook mogelijk is om alléén buiten een roostervloer te hebben en binnen een dichte vloer.

Als zeug en biggen de functiegebieden goed scheiden, is dit een simpeler hokvorm dan wanneer zowel binnen als buiten een put met rooster gemaakt moet worden. Onze ervaring tot nu toe is dat in hokken met zo'n dubbele put vrijwel alle mest en urine in de put van de uitloop terecht komt. 🐷

Duidelijk zichtbaar is de wand tussen de binnenruimte (met volledig dichte vloer) en de mestruimte (met roostervloer) in de buitenlucht. De doorgang tussen de binnen- en buitenruimte is voorzien van doorzichtige flappen en er is een strokering aangebracht.